

det samme. Det vilde ikke være mere end rimeligt, om der fandt et forholdsvis Afdrag Sted for Engarealernes Vedkommende, selv om der er Tale om mindre end 10 pCt. Heller ikke kan jeg se det berettigede i, at Sukkerroearealerne kun skal komme i Betragtning i saa Henseende, naar der er Tale om mere end 12 pCt., thi for Befolkningens Ernæring kan det være lige saa nyttigt at fremskaffe det nødvendige Kvantum Sukker som det nødvendige Kvantum Brød.

Man har i Lovforslaget fraveget det Princip, man tidligere fulgte, at al Rug og Hvede skulde beslaglægges, at man ikke maatte fodre noget som helst op, og jeg tror, det vilde have været rigtigt, om man vedblivende havde fastholdt dette Princip. Det er foreslaaet, at man skal have Lov til at holde 3 pCt. tilbage. Jeg mener imidlertid, at Kontrollen vilde have været betydelig nemmere, naar der havde været et absolut Forbud, thi nu skal det altsaa kontrolleres hos hver enkelt Landbruger, at han ikke tilbageholder mere end 3 pCt. Det kan være, han er forsigtig og kun tilbageholder $3\frac{1}{2}$ eller 4 pCt., det kan ogsaa være, han holder noget mere tilbage; Kontrol hermed er det efter min Mening aldeles umuligt at udøve, et absolut Forbud vilde have været ganske anderledes effektivt. Dernæst maa jeg sige, at 3 pCt. er ikke saa lidt. Jeg har i Aar afleveret al Hvede, Rub og Stub, paa nær smaa $1\frac{1}{2}$ pCt., og af dem har jeg endda i den aller sidste Tid kunnet tage en lille Smule til en Familie, som var i Bekneb for lidt Hvede til Mel. For det første anser jeg altsaa de 3 pCt. for at være for høj en Procent, og for det andet anser jeg Bestemmelsen for at være meget skadelig under Hensyn til Kontrollen.

Der findes i § 1 en lille Bestemmelse, angaaende hvilken jeg gerne vil rette en Forespørgsel til den højtærede Minister. Der staar, at „Kornet skal afleveres tærsket til fastsat Tid efter nærmere derom af Indenrigsministeren fastsatte Regler“. Selvfølgelig er der ingen Landbrugere, som i mindste Maade vil gøre Vanskeligheder med Hensyn til at aflevere Kornet til den fastsatte Tid, for saa vidt det er dem muligt; men i Øjeblikket kan jeg vanskeligt se for mig, hvorledes man til en bestemt Tid skal kunne aflevere Kornet, naar man ikke har sikret sig f. Eks. et vist Kvantum Raaolie. Hesteomgangen Tid er efterhaanden forbi, en Mængde Landbrugere har nu Eksplions-

motorer og andre har indlagt Elektricitet; hvis de ikke kan faa Raaolie, ser jeg ikke, hvorledes de skal kunne aflevere deres Korn til en fastsat Tid, medmindre det forholder sig saaledes — hvad jeg i øvrigt, siden denne Bestemmelse er sat ind, har begrundet Haab om og Tro til —, at den højtærede Minister har sikret sig i saa Henseende. Imidlertid kunde jeg dog ønske at faa lidt Oplysning herom.

Med Hensyn til Øllet har der hersket en lille Uoverensstemmelse mellem Udvalget og Ministeriet, idet Udvalget har indstillet, at 30,000 t af det af Staten overtagne Byg skulde kunne anvendes til Bryggervirksomhed uden nogen Begrænsning med Hensyn til Ølets Art, medens Ministeriet har ment, at Anvendelsen burde indskrænkes til Produktion af skattefrit Øl. Nu synes jeg i og for sig ikke, at det er tiltalende i denne Forbindelse at lægge Tvang paa Folk, efter som de vil drikke den ene eller den anden Slags Øl, men bortset derfra vil jeg nævne, at enkelte Mennesker ikke kan taale Hvidtøl, men er henviste til at drikke Bajerskøl, og det vilde have været mig kært, om man havde taget noget Hensyn hertil og tilladt Anvendelsen af en Del af de 30,000 t til Produktion af Bajerskøl. Men i øvrigt anerkender jeg i høj Grad det Princip, som maaske ligger til Grund for Forslaget: at berusende Drikke i Øjeblikket har og bør have en grumme lille Plads i vort Liv, thi vi har meget andet at tænke paa og sørge for end berusende Drikke. Jeg kan dog ikke som det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) se bort fra den Arbejdsløshed, der vil fremkomme, hvis Bajerskøl bryggerierne helt skal indstille deres Virksomhed. Jeg tror nemlig ikke, at Bajerskøl bryggerierne saaledes uden videre kan gaa over til at producere Hvidtøl, og den Arbejdsløshed, der vil opstaa i den kommende Tid, vil rimeligvis blive af saa stor Udstrækning, at der kunde være af Anledning til ogsaa at tage Hensyn dertil. Derimod kan man kun med udelt Glæde hilse Bestemmelsen om, at der overhovedet ikke skal kunne produceres Brændevin til Drikkebrug af dansk Korn.

Et Punkt, som jeg glemte at berøre, da jeg omtalte Priserne med Hensyn til hollandsk Vægt, er den Bestemmelse i § 3, hvorefter man vil yde et Tilskud af indtil 9 Kr. for ringere Kvaliteter. Javel, det vil man altsaa gøre, fordi man har Øjet aabent for, at lavvægtig Rug er af ringere Kvalitet, og at derfor en Møller og en